

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 12 kwietnia 2024 r.

Poz. 2053

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.73.2024.AJ WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 11 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały nr XLI/264/2024 Rady Gminy Kulesze Kościelne z dnia 8 marca 2024 r. w sprawie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Kulesze Kościelne na lata 2024 -2028 oraz zasadach wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy.

UZASADNIENIE

W dniu 8 marca 2024 r. Rada Gminy Kulesze Kościelne podjęła uchwałę nr XLI/264/2024 w sprawie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Kulesze Kościelne na lata 2024 -2028 oraz zasadach wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 15 marca 2024 i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 8 kwietnia 2024 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725), dalej jako „ustawa”, rada gminy uchwała wieloletnie programy gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Natomiast, jak wynika z treści przepisu art. 21 ust. 2 ustawy, wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, dalej jako „Program”, powinien być opracowany na co najmniej pięć kolejnych lat i obejmować w szczególności:

- 1) prognozę dotyczącą wielkości oraz stanu technicznego zasobu mieszkaniowego gminy w poszczególnych latach;
- 2) analizę potrzeb oraz plan remontów i modernizacji wynikający ze stanu technicznego budynków i lokali, z podziałem na kolejne lata;
- 3) planowaną sprzedaż lokali w kolejnych latach;
- 4) zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu;

- 5) sposób i zasady zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz przewidywane zmiany w zakresie zarządzania mieszkaniowym zasobem gminy w kolejnych latach;
- 6) źródła finansowania gospodarki mieszkaniowej w kolejnych latach;
- 7) wysokość kosztów w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, koszty zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli, a także koszty inwestycyjne;
- 8) opis innych działań mających na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, a w szczególności:
  - a) niezbędny zakres zamian lokali związanych z remontami budynków i lokali,
  - b) planowaną sprzedaż lokali.

Analiza przedmiotowej uchwały pozwala stwierdzić, iż nie zawiera ona w swej treści kompletnej regulacji wszystkich spośród obligatoryjnych elementów, wymaganych na mocy art. 21 ust. 2 ww. ustawy. Uchwała ta nie określa bowiem wystarczająco precyzyjnie i kompleksowo:

- prognozy dotyczącej wielkości oraz stanu technicznego zasobu mieszkaniowego gminy w poszczególnych latach;
- analizy potrzeb oraz planu remontów i modernizacji wynikającego ze stanu technicznego budynków i lokali;
- sposobu i zasad zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy;
- wysokości kosztów w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy;
- niezbędnego zakresu zamian lokali związanych z remontami budynków i lokali.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, iż żaden z elementów wymienionych w art. 21 ust. 2 cytowanej ustawy nie może zostać pominięty, bądź uregulowany w sposób niezupełny w akcie prawa miejscowego, stanowiącym na podstawie tego przepisu.

Do prawidłowego wypełnienia delegacji ustawowej, Rada Gminy przy uchwalaniu powyższego programu powinna mieć na uwadze elementy wskazane przez ustawodawcę w art. 21 ust. 2 ustawy i ich pełną realizację. Niepełne uregulowanie przez organ stanowiący któregośkolwiek z niezbędnych elementów wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu, stanowiąc podstawę stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości, ze względu na niepełną realizację normy kompetencyjnej (wyrok WSA w Szczecinie z 18 marca 2010 r., II SA/Sz 1416/09; wyrok WSA w Opolu z 13 grudnia 2007 r., II SA/Op 480/07, wyrok WSA w Opolu z 15 listopada 2004 r., II SA/Wr 1567/02).

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 2 lutego 2017 r. sygn. akt. III SA/Łd 956/16 „Pominięcie przez radę gminy w uchwale dotyczącej wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy obligatoryjnych elementów regulacji wynikających z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, skutkuje naruszeniem prawa mającym istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem uchwały. Nie sposób podzielić stanowiska, że są to nieistotne uchybienia, bowiem pełna realizacja upoważnienia ustawowego, wyznaczającego sposób zaspokojenia potrzeb wspólnoty przy wykorzystaniu zasobu mieszkaniowego gminy, wskazuje na konieczność ujęcia w programie wszystkich elementów wymienionych w art. 21 ust. 2 ustawy (...). Uchwała, to akt planowania zawierający normy prawne kwalifikowane, jako akt prawa miejscowego poprzez określenie sposobu zrealizowania wymienionych w punktach art. 21 ust. 2 ustawy elementów, a gmina to podmiot zobowiązany do ich opracowania”.

W rozdziale I Programu organ stanowiący, wbrew treści art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy, **pomiął prognozę stanu technicznego zasobu mieszkaniowego gminy w poszczególnych latach, opisując jedynie aktualny stan techniczny zasobu mieszkaniowego Gminy**. Stwierdzić należy, że rozdział I Programu nie zawiera elementu prognozowania, a więc przewidywanych zmian, bądź też przewidywanego braku takich zmian w okresie, na który sporządzony został wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy.

Z normy wyrażonej w art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy jednoznacznie wynika, że prognoza, o której mowa w tym przepisie, powinna zostać wykonana z podziałem na kolejne lata, czego Rada nie uczyniła. W związku z powyższym stwierdzić należy, że Rada nie wypełniła delegacji ustawowej, czym istotnie naruszyła art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy.

W rozdziale II Programu organ stanowiący, wbrew treści art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy, pominął analizę potrzeb oraz plan remontów i modernizacji wynikający ze stanu technicznego budynków i lokali, **z podziałem na kolejne lata**, wskazując jedynie, że remonty budynków i lokali mieszkalnych dokonywane będą w miarę posiadanych środków finansowych. Dodatkowo Rada w § 3 ust. 3 Programu zdecydowała, że to wójt dokona oceny stanu technicznego budynków i lokali mieszkalnych, a następnie na podstawie zebranych informacji sporządzi analizę potrzeb w zakresie remontów i modernizacji lokali. W związku z powyższym stwierdzić należy, że Rada nie wypełniła delegacji ustawowej, a dodatkowo sędowała ciążący na niej obowiązek na organ wykonawczy gminy, czym istotnie naruszyła art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Kolejno, regulując w uchwale zasady polityki czynszowej Rada postanowiła w § 5 ust. 4, że stawka czynszu za lokale mieszkalne może ulec raz w roku waloryzacji. Organ nadzoru zwraca uwagę, że to ustawa w art. 8a i 9 reguluje kwestie związane z podwyższaniem stawki czynszu. Zgodnie z art. 9 ust. 1b podwyższanie czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, z wyjątkiem opłat niezależnych od właściciela, nie może być dokonywane częściej niż co 6 miesięcy. Termin ten biegnie od dnia, w którym podwyżka zaczęła obowiązywać. W związku z powyższym Rada dokonała nieuprawnionej modyfikacji zapisów ustawowych, co łącznie jest z istotnym naruszeniem prawa.

W kontrolowanej uchwale nie określono także sposobu i zasad zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy, co stanowi brak wypełnienia delegacji z art. 21 ust. 2 pkt 5 ustawy. W § 6 Programu Rada postanowiła jedynie, że zarządzanie w okresie objętym niniejszym programem sprawowane będzie na dotychczasowych zasadach przez właściciela lokali i budynków. Rada gminy realizując kompetencję do określenia sposobu i zasad zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinna opracować jasne wytyczne co do sposobu, w jaki należy zarządzać zasobem mieszkaniowym i sformułować zasady, którymi powinno się przy tym kierować. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 16 września 2014 r. sygn. akt: IV SA/Wr 201/14).

Na mocy art. 21 ust. 2 pkt 7 ustawy Rada Gminy została zobowiązana do ujęcia w Programie wysokości kosztów w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, koszty zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli, a także koszty inwestycyjne. Rada Gminy Kulesze Kościelne w rozdziale VII Programu postanowiła jedynie, że na wysokość wydatków w kolejnych latach składać się będą głównie koszty eksploatacji lokali i budynków oraz, że wysokość wydatków na remonty i modernizację będzie ustalana na podstawie informacji sporządzonej corocznie przez Wójta. Rada nie wypełniła tym samym delegacji ustawowej, czym istotnie naruszyła prawo.

W rozdziale VIII Programu, zatytułowanym „Inne działania mające na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy”, Rada całkowicie pominęła kwestię dotyczącą niezbędnego zakresu zamian lokali związanych z remontami budynków i lokali, naruszając tym samym art. 21 ust. 2 pkt 8 lit. a ustawy.

Kolejno, Rada Gminy w Kuleszach Kościelnych w załączniku nr 2 do nadzorowanej uchwały uregulowała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Kulesze Kościelne, dalej jako „Zasady”.

Zgodnie z ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

- 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony i najem socjalny lokalu oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca stosowanie obniżek czynszu;
- 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
- 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu;

- 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
- 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
- 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
- 6a) warunki, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności;
- 6b) zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b.

W ocenie organu nadzoru również ta materia nie została uregulowana w sposób należyty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że postanowienia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Kulesze Kościelne na lata 2024 -2028 pozostają w sprzeczności z regulacjami zawartymi w zasadach wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Z Programu wynika, że Rada Gminy wszystkie lokale wchodzące w skład mieszkaniowego zasobu gminy przeznaczyła do wynajmowania na czas trwania stosunku pracy „w zakresie oświaty, gminy, poczty, usług medycznych i innych”. Natomiast regulacje ujęte w Zasadach, sformułowane są w taki sposób, jakby dotyczyły innych lokali niż te wymienione w Programie.

W § 5 ust. 2 i 3 Zasad Rada Gminy Kulesze Kościelne oprócz wskazania wysokości dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającej oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony oraz wysokości dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającej stosowanie obniżek czynszu, określiła również co konkretnie uważa się za dochód i w jaki sposób ustala się dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego. Organ nadzoru stoi na stanowisku, że Rada tym samym przekroczyła delegację ustawową, gdyż upoważniona była jedynie do ustalenia wysokości dochodu. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 grudnia 2014 r., sygn. akt I OSK 2433/14, stwierdził, że zgodnie z § 149 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908) w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych, w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej. Wprowadzenie do uchwały przepisów zawierających definicje w sposób sprzeczny z powyższymi przepisami powoduje nieważność uchwały w tej części. Kolejno NSA w przytaczanym wyroku podnosi, że sformułowanie powyższej definicji przekracza delegację ustawową wynikającą z art. 21 ust. 1 pkt 2 i art. 21 ust. 3 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy, która upoważnia Radę jedynie do określenia dochodu gospodarstwa upoważniającego do zawarcia umowy najmu - "kryterium dochodowe".

Rada Gminy Kulesze Kościelne w Rozdziale II Zasad wskazała warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy. Wśród warunków wymienionych przez Radę znalazły się:

- „- osoby, których średni miesięczny dochód brutto na jedną osobę w gospodarstwie domowym, w okresie trzech miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku do ich poprawy lokalu w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku nie przekracza 175% kwoty najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym i 125% tej kwoty w gospodarstwie wieloosobowym,
- nie dewastowały dotychczas zajmowanych lokali mieszkalnych.”

Organ nadzoru zaznacza, że powyższe warunki nie mieszczą się w kategorii „warunków zamieszkania”, a zatem nie powinny być ujęte jako warunki zamieszkiwania, kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt III OSK 1530/21 stwierdził, że: „nie można rozumieć "warunków zamieszkiwania", o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów inaczej niż jako warunków faktycznych zamieszkiwania (powierzchnia, wyposażenie, stan techniczny, ilość osób korzystających z lokalu itp.) a okoliczności prawne związane z lokalem do tych "warunków zamieszkiwania" nie należą” (por. także w wyroku NSA z dnia 29 września 2011 r., sygn. I OSK 1126/11).

Kolejno, Rada Gminy w § 8 ust. 1 Zasad ujęła osoby, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu mieszkaniowego. Wśród tychże osób w pkt 3 znalazły się „osoby nieposiadające nieruchomości do zamieszkania”. Organ nadzoru wskazuje, że zapis tej treści jest niewystarczająco konkretny i stanowi podstawę do dowolnej interpretacji.

W rozdziale IV Programu, zatytułowanym „Warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach”, Rada nie określiła warunków dokonywania zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach, naruszając tym samym art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy.

Na mocy art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy, Rada Gminy została zobowiązana do wskazania trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposobu poddania tych spraw kontroli społecznej. Rada Gminy w § 10 ust. 2 Zasad wskazała jakie elementy powinien zawierać wniosek, do czego nie została upoważniona.

Co więcej, treść powyższego przepisu ustawy wskazuje, że tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali powinien być poddany kontroli społecznej, a sposób tej kontroli należy określić w zasadach wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Rada w ocenianej uchwale powinna zatem określić sposób poddawania kontroli społecznej "trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali". Ustawodawca nie określił sposobu, w jaki może być sprawowana kontrola społeczna, pozostawiając organom stanowiącym gminy w tym zakresie swobodę. Trudno jednak uznać, by regulacja, w której wprowadzono zapis, iż „kontrolę rozpatrywania i załatwiania wniosków sprawuje komisja rewizyjna Rady Gminy”, spełniała ustawowy wymóg ustanowienia kontroli społecznej w omawianym zakresie.

Rada Gminy Kulesze Kościelne jest zobowiązana do precyzyjnego określenia sposobu kontroli społecznej trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali, tak aby kontrola ta miała wymiar realny, gwarantujący możliwość faktycznego oddziaływania czynnika społecznego na podejmowane decyzje.

W świetle powyższego, zdaniem organu nadzoru, Rada Gminy nie wypełniła w sposób prawidłowy delegacji ustawowej zawartej w art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy, naruszając powołany przepis w sposób istotny.

Dodatkowo organ nadzoru zwraca uwagę, że postanowienie iż „wniosek o najem lokali rozpatruje komisja powołana przez Wójta Gminy” (§ 10 ust. 3 uchwały) stanowi naruszenie przepisów ustawy, ponieważ to Wójt jako organ wykonawczy gminy dysponuje zasobem mieszkaniowym i rozpatruje wnioski o najem. Komisja może jedynie zostać powołana jako organ pomocniczy przy weryfikacji wniosków pod kątem tego, czy spełniają warunki formalne.

Na mocy art. 21 ust. 3 pkt 6 Rada jest zobowiązana do uregulowania w uchwale zasad postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy. Artykuł 691 § 1 Kodeksu cywilnego stanowi: „W razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą.”, z kolei zgodnie z art. 691 § 2 kodeksu cywilnego osoby wymienione w § 1 wstępują w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, jeżeli stale zamieszkiwały z najemcą w tym lokalu do chwili jego śmierci. Rada Gminy w Kuleszach Kościelnych w § 11 ust. 1 i ust. 2 Zasad postanowiła o tym, kto wstępuje w stosunek najmu lokalu w razie opuszczenia na stałe lokalu przez najemcę (§ 11 ust. 1 Zasad) lub w jego śmierci (§ 11 ust. 2 Zasad), do czego nie była zobowiązana mocą art. 21 ust. 3 pkt 6 ustawy, jednocześnie w sposób nieuprawniony zmodyfikowała treść art. 691 Kodeksu cywilnego. Pod pojęciem zasad postępowania należy rozumieć określenie trybu (toku) czynności podejmowanych w danej sytuacji. (vide: Wyrok NSA z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. I OSK 1374/22; Wyrok WSA w Lublinie z dnia 27 czerwca 2013 r., sygn. III SA/Lu 185/13).

Rada Gminy Kulesze Kościelne w Zasadach nie ujęła również warunków, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności, czym rażąco naruszyła art. 21 ust. 3 pkt 6a ustawy.

Jak już wyżej wskazano, omawiane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które

powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Oceniając powyższe naruszenia przepisów prawa, należy stwierdzić, że zachodzi konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń